ÚŘEDNÍ LIST
Československé republiky

Částka 65 | V Praze dne 13. srpna 1959 | Cena 90 haléřů

OBSAH:

(153—155) 153. Vyhláška Státního výboru pro výstavbu o územním plánování.

154. Vyhláška Státního výboru pro výstavbu o soutěžním řádu pro soutěže na konceptní projektová řešení.

155. Směrnice Státního výboru pro výstavbu o úspoře dřeva ve výstavbě.

Úřední sdělení: Územní změna v kraji Českobudějovickém. — Zrušení společného Místního národního výboru pro obce Kobylé a Pšov v okrese Toužim. — Zrušení některých poboček lidových soudů. — Konkurs rektorátu Vysoké školy zemědělské a lesnické v Brně na místa docentů. — Konkurs rektorátu Vysokého učení technického v Brně na místa profesora a docentů.

153

VYHLÁŠKA

Státního výboru pro výstavbu

ze dne 25. července 1959

o územním plánování

Státní výbor pro výstavbu stanoví podle § 16 zákona č. 84/1958 Sb., o územním plánování (dále jen „zákon"), a podle § 2 odst. 8 vládního nařízení č. 1/1956 Sb., o zřízení Státního výboru pro výstavbu:

ČÁST I

ÚZEMNÍ PLÁNY RAJÓNŮ A SÍDLIŠŤ

1. Územní plány rajónů

§ 1

(1) Územní plán rajónu se zpracovává zejména pro:

a) území většího plošného rozsahu s velkým objemem výstavby, opírající se o surovinovou nebo výrobní základnu, ve kterém je nutné vytvořit organizovaný systém výroby, osídlení, dopravy, zásobování vodou a energií;

b) území menšího plošného rozsahu s výstavbou nebo jinou činností vyvolávající rozsáhlé a složité změny ve svém okolí, které podstatným způsobem mění strukturu daného území a jeho jednotlivých prvků a kde vyvolané problémy nutno řešit ve vzájemných souvislostech;

c) území, jehož rozvoj je spjat s rozvojem významného hospodářského střediska nebo jehož perspektivní rozvoj a realizace nové výstavby jsou nerozlučně spojeny s objasněním všech možností jeho využití;

d) území vhodná pro lázeňství, rekreaci a turistiku.

(2) Dílčí části území rajónu lze řešit také metodami ostatních územních plánů v potřebném měřítku a s předepsanými náležitostmi zpracování.

(3) Rozsah území, pro které má být vypracován územní plán rajónu, stanoví se s přihlédnutím k účelu, který je při vypracování sledován a tak, aby byly řešeny všechny základní prvky rozhodující pro rozvoj hlavních článků hospodářství daného rajónu.

(4) Územní plán rajónu vychází z plánovaného, popřípadě předpokládaného výhledu rozvoje hospodářství v řešeném území.

(5) Úkolem územního plánu rajónu je zejména:

a) určit umístění jednotlivých staveb a jejich souborů na území rajónu, vyřešit jejich vzájemné vztahy, jakož i důsledky, které nová výstavba a hospodářský rozvoj na daném území vyvolávají a zabezpečit jejich účelné včlenění do řešeného území;

b) stanovit materiální, ekonomické a technické předpodklady výstavby a přestavby na území rajónu a vzájemný soulad všech opatření směřujících k jeho uspořádání a rozvoji;

c) určit účelné využití všech ploch na území rajónu, zejména vymezit zásadní opatření týkající se asanace krajiny, ochrany přírody, čistoty ovzduší a vody, ochrany, meliorace a rekultivace půdy, zalesnění a celkového estetického vzhledu krajiny;

d) navrhnout ostatní opatření nezbytná podle povahy území k odstranění dosavadních závad a disproporcí a k uskutečnění hospodárné a socialistickým společenským podmínkám odpovídající organizace a výstavby rajónu jako celku;

e) navrhnout sled vybudování všech funkčních celků na území rajónu a postup ostatních navrhovaných opatření tak, aby byla umožněna účelná koordinace a hospodárnost výstavby a její rozvržení na ucelené etapy.

2. Územní plány sídlišť

§ 2

Směrný územní plán

(1) Směrný územní plán se zpracovává především pro:

a) sídliště s velkým perspektivním rozvojem;
b) sídliště se složitými územními vztahy;
c) sídliště vyžadující úpravu vzájemných vztahů skladebných prvků vytvářejících dané sídliště;
d) skupinu dvou nebo více navzájem těsně spjatých sídlišť.

(2) Směrný územní plán se vypracovává pro celé území sídliště a jeho zájmové území.

(3) Územím sídliště se rozumí území vymezené hranicemi jeho výhledového rozvoje. Zahrnuje dosavadní plochy sídliště a plochy určené územním plánem k jeho dalšímu rozvoji, s nimiž má vytvořit organický funkční a výtvarný celek.

(4) Zájmovým územím sídliště se rozumí území přilehlé k vlastnímu území sídliště, které slouží nebo má sloužit bezprostředně hospodářským, společenským či jiným potřebám sídliště a jehož uspořádání musí být proto řešeno ve vzájemné funkční závislosti současně s vlastním územím sídliště.

(5) Směrný územní plán řeší souborně vzájemné územní vztahy mezi jednotlivými existujícími i nově navrhovanými skladebnými prvky sídliště, jakož i tyto vztahy mezi rozvojem sídliště a jeho zájmovým územím; vytyčuje hlavní zásady územního rozvoje sídliště jako organického funkčního a výtvarného celku s ohledem na jeho současný stav, požadavky dlouhodobých hospodářských výhledů i bezprostřední investiční výstavby a na ostatní společenské zájmy.

(6) Úkolem směrného územního plánu je zejména:

a) vymezit velikost sídliště zejména určením plánovaného počtu obyvatel a hustoty osídlení obytné části, stanovit hranice jeho územního rozvoje a zájmového území na základě uvažovaného výhledu hospodářského rozvoje; u historicky cenných sídlišť vymezit také jejich chráněnou část;
b) navrhnout uspořádání základních skladebných prvků sídliště, rozvrhnout plochy na území sídliště podle účelu (pro bydlení, výrobu, dopravu, rekreaci apod.) včetně potřebných rezerv a stanovit zásady jejich využití a včlenění do území; vymezit plochy soustavné asanace a rekonstrukce, plochy chráněných území a ochranná pásma;
c) stanovit zásady urbanistické skladby a architektonického řešení sídliště a jeho významných částí (zásady řešení centra, popřípadě i historického jádra a podružných středisek, hlavních ulic a náměstí, umístění zařízení vyšší vybavenosti, výtvarné řešení hlavních souborů, řešení zeleně, základní výšková pásma);
d) navrhnout rozvrh ploch podle různých účelů na území sídliště tak, aby byly vytvořeny podmínky pro hospodárnou výstavbu jeho jednotlivých částí nejen s ohledem na současný stav sídliště (vybavení, místní podmínky, historický vývoj), ale zejména se zřetelem na komplexní funkci řešeného území;
e) navrhnout zásadní řešení dopravy na území sídliště a její zapojení na síť státních silnic a jiných dopravních zařízení;
f) navrhnout zásadní řešení technického vybavení sídliště (zásobování vodou a energií, odvádění a čištění odpadních vod) a základní technické úpravy území;
g) navrhnout uspořádání základních skladebných prvků zájmového území sídliště (rozvržení ploch pro účely těžby, průmyslové, zemědělské, lesní a jiné výroby, ploch vodních, ploch pro účely dopravní, pro bydlení, rekreaci a obsluhu obyvatelstva), jakož i řešit důležité vzájemné vztahy mezi sídlištěm a jeho zájmovým územím;
h) navrhnout první, popřípadě další pořadí realizace výstavby a provádění ostatních opatření tak, aby byla umožněna účelná koordinace, hospodárnost a ucelenost výstavby v jednotlivých časových úsecích;
i) sestavit ekonomickou rozvahu navržených úprav a výstavby a ekonomickou bilanci prvního pořadí výstavby.

(7) Řešení směrného územního plánu, vyžaduje-li to složitost podmínek, se zpřesňuje studiemi (v podrobnějším měřítku), které slouží jako jeden z podkladů k řízení výstavby.

§ 3

Podrobný územní plán

(1) Podrobný územní plán se vypracovává zpravidla na základě směrného územního plánu pro jednotlivé urbanisticky a provozně ucelené části sídliště:

a) má-li být v části sídliště v souladu se státním plánem rozvoje národního hospodářství provedena časově a místně soustředěná výstavba nebo
b) je-li třeba, aby jednotlivé plánované záměry dlouhodobé výstavby, přestavby nebo celkové úpravy části sídliště byly provedeny podle jednotného urbanistického a provozně technického pojetí.

(2) Podrobný územní plán se vypracovává výjimečně též pro celé území menšího sídliště v případech, kdy investiční výstavba vyvolává nutnost řešení a zásahů v převážné části sídliště.

(3) Rozsah území řešeného podrobným územním plánem je třeba ve všech případech uvedených v odstavcích 1 a 2 vymezit tak, aby zahrnoval území bezprostředního vlivu nové výstavby, rekonstrukce nebo asanace na současné okolní zastavění.

(4) Úkolem podrobného územního plánu je zejména:

a) řešit komplexní účelově ucelenou výstavbu a úpravu určité části území sídliště se stanovením zásadních směrnic pro architektonické a urbanistické řešení jednotlivých souborů a významných objektů;

b) určit rozsah a umístění občanského a technického vybavení a kategorie zeleně na řešeném území;

c) určit hraniční čáry zastavění, výškové hladiny zastavění a zásady výškové úpravy celého území;

d) určit technicky a ekonomicky správnou organizaci předpokládané výstavby a její rozdělení na etapy podle plánů investiční výstavby nebo podle jednotlivých technologicky a časově koordinovaných úseků;

e) vyčíslit orientační náklady na celou předpokládanou výstavbu a na navrhované úpravy podle etap realizace.

(5) Podrobné územní plány musí být vypracovány tak, aby mohly být přímým podkladem pro vydání územních rozhodnutí (§§ 15 až 18), zejména pro umísťování jednotlivých staveb a zpracování investičních úkolů.

(6) Podrobné územní plány určené k zajištění časově a místně soustředěné výstavby [odstavec 1 písm. a)] musí řešit situování hlavní sítě technického vybavení (vodovodů, kanalizací, energetických a spojových vedení, komunikací a jiné), výškové a terénní úpravy tak, aby na základě podrobného územního plánu bylo možno vypracovat jejich zadávací projekty.

(7) Vypracovává-li se podle rozhodnutí odboru výstavby a vodního hospodářství rady krajského národního výboru podrobný územní plán bez předchozího vypracování a schválení směrného územního plánu (§ 6 odst. 5 zákona), musí vycházet ze schválených politickohospodářských a technických zásad ke směrnému územnímu plánu anebo jiných podkladů, schválených orgány hospodářského plánování, přičemž musí řešení podrobného územního plánu přihlížet k zásadním souvislostem uspořádání sídliště jako celku doloženými studiemi, aby pozdější návrh směrného územního plánu nebyl dílčím řešením narušen.

3. Zpracování územních plánů rajónů a sídlišť

§ 4

Návrh na pořízení územního plánu rajónu nebo sídliště

(1) Územní plány rajónu nebo sídliště a jejich změnu pořizují s výjimkou podle odstavce 2 odbory výstavby a vodního hospodářství rad krajských národních výborů, a to:

a) z vlastního podnětu, jestliže dosavadní stav a předpokládaný rozvoj určitého území nebo sídliště vyžaduje souborného územně plánovacího řešení, které je dlouhodobou směrnicí pro řízení výstavby a pro využití nebo zlepšení vlastností a podmínek území;

b) z rozhodnutí nadřízených orgánů;

c) na návrh výkonných orgánů národních výborů nižších stupňů nebo jiných orgánů státní správy nebo hospodářských organizací, které vzhledem ke svým dlouhodobým investičním a jiným záměrům potřebují vyřešení vztahů k potřebám a záměrům jiných hospodářských odvětví na daném území.

(2) Územní plány sídlišť zemědělského charakteru pořizují obdobně odbory výstavby a vodního hospodářství rad okresních národních výborů.

(3) Sídliště zemědělského charakteru je menší samostatná jednotka osídlení ve smyslu ustanovení § 6 odst. 6 zákona, na jejímž území jsou umístěny zemědělské výrobny a převážná část obyvatelstva zaměstnaného v místě pracuje v zemědělství. V těchto sídlištích nebudou zpravidla objekty jiných hospodářských odvětví, které by měly významnější vliv na změnu prostředí, územní nároky, na dopravu, energetiku a vybavenost (občanskou a technickou).

(4) Odbor výstavby a vodního hospodářství rady krajského národního výboru rozhodne, zda v případech uvedených v odstavci 1 písm. c) je k řešení daných úkolů nezbytné pořídit územní plán, jakého druhu a v jaké lhůtě nebo zda tyto úkoly lze zabezpečit územním rozhodnutím bez předchozího zpracování územního plánu na základě jiných podkladů; současně rozhodne o zpracování potřebných variant řešení nebo o opatření návrhů soutěží.

§ 5

Členění prací na územních plánech

Zpracování územních plánů rajónů a sídlišť se člení na:

a) přípravné práce;

b) vypracování návrhu územního plánu.

§ 6

Přípravné práce

(1) Za provedení přípravných prací k územním plánům odpovídají odbory výstavby a vodního hospodářství rad národních výborů; zajišťují je ve spolupráci s orgány hospodářského plánování a s ostatními dotčenými orgány státní správy.

(2) Přípravné práce zahrnují:

a) shromáždění výchozích údajů o daném stavu území a o předpokladech a záměrech pro jeho další rozvoj;

b) vypracování politickohospodářských a technických zásad pro územní plány rajónů a pro směrné územní plány, popřípadě programů výstavby pro podrobné územní plány.

§ 7

Hlavní úkoly, politickohospodářské a technické zásady a programy výstavby

(1) Hlavní úkoly, které má územní plán řešit, stanoví rada národního výboru příslušná pro jeho schválení podle § 9 zákona.

(2) Návrhy územních plánů rajónů a směrných územních plánů se vypracovávají na podkladě schválených politickohospodářských a technických zásad. Návrhy podrobných územních plánů se vypracovávají na podkladě schválených programů výstavby.

(3) Politickohospodářské a technické zásady i programy výstavby schvalují rady národních výborů příslušné pro schválení územního plánu podle § 9 zákona po předchozím projednání v radách národních výborů nižších stupňů, jejichž území se územní plán týká.

(4) Politickohospodářské a technické zásady obsahují zejména územní vymezení, charakteristiku jeho funkce v národním hospodářství a osídlení, ekonomické a technické zásady řešení, které mají být územním plánem rozpracovány, jakož i další směrnice pro způsob, hloubku a věcné zaměření návrhu územního plánu.

(5) Program výstavby pro vypracování podrobného územního plánu obsahuje zejména druh, rozsah a časový postup uskutečňování plánované výstavby v řešeném území, jakož i základní ekonomické ukazatele, kterých má být docíleno.

(6) Před schválením zásad a programů výstavby lze provádět pro jejich návrh pouze přípravné práce a studie, a to jen se souhlasem odboru výstavby a vodního hospodářství rady národního výboru, který odpovídá za jejich pořízení.

§ 8

Návrh územního plánu

(1) Za zpracování návrhu územního plánu odpovídá projektová organizace, která jím byla pověřena. Práce na návrhu územního plánu zahrnují zejména:

a) sestavení osnovy úkolů a časového programu prací;

b) provedení a vyhodnocení průzkumů nezbytných pro řešení návrhu a jeho jednotlivých částí;

c) zpracování předběžného návrhu, popřípadě variant řešení a jejich projednávání s odbory výstavby a vodního hospodářství rad národních výborů, které je podle § 4 pořizují s místně příslušnými orgány státní správy a s dotčenými organizacemi podle osnovy programu prací uvedené pod písmenem a);

d) podle potřeby vypracování zjednodušeného exponátu pro seznámení občanů se základními záměry a návrhy;

e) vypracování konečného návrhu územního plánu.

(2) Odbor výstavby a vodního hospodářství rady národního výboru soustavně sleduje, usměrňuje a napomáhá práci na návrhu územního plánu; projednává na žádost projektové organizace s orgány státní správy a jinými orgány a organizacemi jednotlivé základní otázky, na kterých závisí další postup prací.

(3) Územní plán rajónu nebo sídliště má zásadně tyto části:

a) průvodní zprávu s ekonomickou rozvahou (urbanistickým rozpočtem);

b) základní výkresy;

c) doplňující přílohy;

d) směrnice pro realizaci navrženého řešení.

(4) Průvodní zpráva stručně, přehledně a výstižně zdůvodňuje a vystihuje návrh, popřípadě dílčí řešení územního plánu; obsahuje též ekonomickou rozvahu, popřípadě orientační vyčíslení nákladů a jejich hrubé časové rozvržení. Základní výkresy obsahují současný stav i výsledný návrh řešení. Doplňující přílohy podle potřeby zdůvodňují, vysvětlují nebo dokreslují navrhované řešení. Směrnice pro realizaci navrženého řešení určují základní záměry, které je nutno dodržet při výstavbě nebo úpravách řešeného území.

(5) Konečný návrh územního plánu odevzdávají projektové organizace odboru výstavby a vodního hospodářství rady národního výboru, který jej pořizuje podle § 4, a to u územních plánů rajónů v jednom vyhotovení a u územních plánů sídlišť ve dvou vyhotoveních. Ostatní části územních plánů podle odstavce 1 písm. a), b), c), d) a odstavce 3 písm. c) se odevzdávají zásadně v jednom vyhotovení. Vyhotovení dalších souborných kopií územních plánů rajónů nebo jejich částí pro potřeby orgánů státní správy může povolit Státní výbor pro výstavbu, u územních plánů sídlišť odbory výstavby a vodního hospodářství rad národních výborů, které je pořizují.

(6) Metodu a techniku zpracování územních plánů určuje Státní výbor pro výstavbu.

4. Projednání a závaznost územních plánů rajónů a sídlišť

§ 9

Projednávání a schvalování územních plánů

(1) Orgány státní správy, s nimiž odbory výstavby a vodního hospodářství rad národních výborů projednávají návrhy územních plánů podle § 9 zákona, jsou povinny sdělit svoje odůvodněné stanovisko k předloženým návrhům do 30 dnů ode dne, kdy byly o to požádány. Jde-li o projednání otázek vyžadujících objasnění složitých vztahů, jsou orgány státní správy po-

vinny v uvedené lhůtě předat předběžné vyjádření k návrhu a dohodnout s odborem výstavby a vodního hospodářství rady národního výboru přiměřené lhůty k provedení nezbytných šetření a k sdělení konečného stanoviska.

(2) Organizace socialistického sektoru, s nimiž odbory výstavby a vodního hospodářství rad národních výborů projednávají návrhy územních plánů podle § 9 zákona, jsou povinny sdělit závazné stanovisko k příslušným částem návrhu územního plánu obdobně jako v odstavci 1 nejpozději do 15 dnů. V závažných případech mohou v této lhůtě dohodnout s odborem výstavby a vodního hospodářství rady národního výboru pozdější termín konečného vyjádření.

(3) Se základními záměry směrného a podrobného územního plánu je nutno v době projednání plánu seznámit vhodnou formou občany.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se vztahují obdobně i na projednávání politickohospodářských a technických zásad a programů výstavby, jakož i na projednávání dílčích otázek v průběhu prací na územních plánech rajónů nebo sídlišť.

(5) Územní plány schvalují orgány uvedené v § 9 zákona.

§ 10

Ukládání, evidence a revize územních plánů

(1) Územní plány rajónů se ukládají u odboru výstavby a vodního hospodářství rady krajského národního výboru; zahrnuje-li územní plán rajónu části území více krajů, určí místo uložení Státní výbor pro výstavbu.

(2) Směrné a podrobné územní plány sídlišť se ukládají u odboru výstavby a vodního hospodářství rady okresního národního výboru a u výkonného orgánu místního národního výboru; doplňující přílohy jen u výkonného orgánu místního národního výboru, pokud je stavebním úřadem I. stupně, jinak u odboru výstavby a vodního hospodářství rady okresního národního výboru.

(3) O plánech rajónů a sídlišť se vede evidence, která zachycuje veškeré změny v průběhu vývoje a zpracování územních plánů.

(4) Orgány uvedené v odstavci 1 jsou povinny sledovat a zajišťovat realizaci opatření a dodržování územních plánů a navrhovat včas jejich revizi nebo zpřesnění v souladu s plány rozvoje národního hospodářství.

(5) Orgány uvedené v odstavci 1 vydávají též potvrzení o tom, že vyhotovení geometrického (polohopisného) plánu na dělení nebo jinou změnu pozemku je v souladu s územním plánem nebo jinými podklady podle § 12 zákona.

§ 11

Závaznost územních plánů rajónů a sídlišť

U územních plánů se v zásadě schvaluje koncepce řešení, řešení hlavních úkolů a zásad rozvoje, které jsou obsaženy ve směrnicích pro realizaci návrhu a základní výkresy; závaznými se stávají u jednotlivých druhů územních plánů zpravidla tato řešení nebo části:

A. U územních plánů rajónů:

a) územní rozloha, nároky a vymezení území pro dobývání nerostných ložisek a ostatní průmyslovou výstavbu, umístění hlavních průmyslových podniků s vyjádřením jejich rozhodujících kapacit;

b) vymezení hlavních zemědělských a lesních ploch pro zemědělskou a lesní výrobu a výstavbu;

c) umístění staveb a zařízení pro účely dopravy nebo území vyhrazená pro tyto stavby a schéma hlavních dopravních tras;

d) umístění nových a hlavní zásady územního rozvoje dosavadních sídlišť, popřípadě zrušení sídlišť nebo jejich částí, určení směrné velikosti důležitějších sídlišť;

e) zásady hospodaření vodou, především s ohledem na zajištění její čistoty, celkové vodní bilance, základní řešení zásobování vodou a odkanalizování, úprav toků, zavlažování nebo odvodnění jednotlivých částí území;

f) základní řešení zásobování energií;

g) určení zásad asanace a rekultivace půdy a ochrany ovzduší;

h) vymezení, popřípadě zásady zajištění chráněných území a objektů nebo ochranných pásem;

i) vymezení rekreačních oblastí;

j) návrh pořadí naléhavosti a etap výstavby, vymezení a program dalších územně plánovacích a projektových prací;

k) základní ekonomické ukazatele vyplývající z ekonomické rozvahy.

B. U směrných územních plánů sídlišť:

a) výhledová velikost sídliště pro navrhovaná období;

b) rozvržení a vymezení ploch podle účelu (pro průmyslovou, zemědělskou a jinou výrobu a výstavbu, pro bytový fond, pro důležité dopravní stavby, pro rekreaci) a základní organizační skladba;

c) základní urbanistická kompozice, zejména poloha a zásadní řešení centra, historické části místních středisek a sítě hlavních ulic;

d) stanovení základních výškových pásem u obytného území;

e) zásadní řešení občanské vybavenosti sídliště zařízeními vyššího stupně;

f) zásadní řešení technické vybavenosti sídliště (zařízení pro zásobování sídliště vodou a energií, za-

řízení pro dopravu, zásady řešení kanalizace, čištění odpadních vod a zásady velkých technických úprav na území sídliště);

g) řešení asanace a rekultivace půdy, vymezení a kategorie zeleně, určení chráněných území, objektů a ochranných pásem;

h) zásadní řešení zájmového území sídliště (rozvržení ploch pro účely dobývání nerostných ložisek, průmyslové, zemědělské a jiné výroby a výstavby, pro účely dopravní, pro osídlení, rekreaci a obsluhu sídliště);

i) návrh pořadí výstavby a ostatních důležitých opatření, vymezení a program dalších územně plánovacích a projektových prací;

j) základní ekonomické ukazatele vyplývající z ekonomické rozvahy.

C. U podrobných územních plánů sídlišť:

a) rozsah výstavby s vymezením ploch zejména pro bydlení, výrobu, energetiku, dopravu, zemědělství, rekreaci a zásady pro provádění výstavby (použití typů, sled postupu výstavby atd.);

b) organizační skladba, urbanistická kompozice, výška a hustota zastavění;

c) hraniční čáry zastavění ulic, náměstí a průmyslových dvorů a výškové kóty křižovatek uličních os;

d) podélné a typické příčné profily hlavních ulic a silnic;

e) síť občanského vybavení, jeho náplň, objem a umístění;

f) řešení technického vybavení v rozsahu nutném pro zpracování jeho zadávacího projektu na celé území nebo jeho část;

g) určení druhů a ploch zeleně, chráněných území a objektů a ochranných pásem;

h) zásady organizace výstavby, zejména pořadí staveb a jejich technologii;

i) celkový orientační náklad a základní ekonomické ukazatele.

§ 12

Změny a záznamy v územních plánech

(1) Změny nebo doplňky územních plánů rajónů a sídlišť v částech, které byly prohlášeny za závazné, může povolit jen orgán, který příslušný územní plán schválil.

(2) Pro řízení o změnách nebo doplňcích platí stejné zásady jako pro schvalování a řízení o územních plánech (§ 9 zákona).

(3) V textových a výkresových částech schválených územních plánů rajónů a sídlišť, uložených u orgánů uvedených v § 10 odst. 1 a 2, není dovoleno provádět opravy, změny nebo doplňky. Schválené změny nebo doplňky územních plánů se vypracovávají jako zvláštní výkresy nebo zápisy. Orgány, u kterých jsou původní schválené plány uloženy, jsou povinny takto zpracované změny nebo doplňky k těmto plánům připojit.

(4) Změny a doplňky, které vyplynou ze zajišťování trvalého souladu územních plánů s plány rozvoje národního hospodářství a budou prováděny v obdobích zpravidla shodných s obdobím platnosti těchto plánů rozvoje, budou zaznamenány obdobně.

ČÁST II

ZASTAVOVACÍ PLÁNY

§ 13

Vypracování a náležitosti zastavovacích plánů

(1) Zastavovací plány vypracovávají zpravidla projektové organizace pověřené vypracováním zadávacího (jednostupňového) projektu jednotlivých staveb v souladu s územním rozhodnutím o umístění stavby (§ 15). Náležitosti a obsah zastavovacích plánů určují předpisy o dokumentaci staveb.

(2) U staveb, na které se nevztahují předpisy o dokumentaci staveb, je zastavovací plán, popřípadě situační plán jej nahrazující, součástí podkladů pro rozhodnutí o přípustnosti stavby.

(3) Zastavovací plány staveb, u nichž bylo upuštěno od vydání rozhodnutí o umístění stavby, nepodléhají prověření.

§ 14

Prověřování zastavovacích plánů

(1) Při prověřování zastavovacího plánu zjišťuje odbor výstavby a vodního hospodářství rady okresního národního výboru za účasti investora, generálního projektanta a dotčených orgánů státní správy, zda zastavovací plán byl vypracován v souladu s územním rozhodnutím a zda vyhovuje ostatním podmínkám zajišťujícím obecné zájmy, zejména šetření zemědělskou půdou.

(2) Vyhradil-li si při vydání územního rozhodnutí odbor výstavby a vodního hospodářství rady krajského národního výboru účast při prověření zastavovacího plánu, musí si odbor výstavby a vodního hospodářství rady okresního národního výboru před jeho prověřením vyžádat stanovisko nadřízeného orgánu.

(3) Odbor výstavby a vodního hospodářství rady národního výboru může při prověřování zastavovacího plánu stanovit podmínky na ochranu obecných zájmů závazné pro schválení zadávacího (jednostupňového) projektu stavby, popřípadě pro zpracování dalšího stupně projektové dokumentace.

(4) Prověření podle odstavce 1 se provádí při řízení o přípustnosti stavby, jestliže prověření zastavovacího plánu provádí orgán rozhodující o přípustnosti stavby. Orgány, které rozhodují se zřetelem k ustanovení § 25 zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, o přípust-

nosti stavby podle zvláštních předpisů, jsou povinny opatřit stanovisko odboru výstavby a vodního hospodářství rady okresního národního výboru z hlediska územního plánování a pojmout jeho podmínky do svého rozhodnutí.

ČÁST III

ÚZEMNÍ ROZHODNUTÍ

§ 15

Rozhodnutí o umístění stavby

(1) Rozhodnutím o umístění stavby se vymezuje území, na kterém má být stavba umístěna a současně se stanoví podmínky pro vypracování zadávacího (jednostupňového) projektu.

(2) Součástí návrhu na rozhodnutí o umístění stavby je polohopisný náčrt místa, na němž bude stavba umístěna, popřípadě zápis o výběru staveniště, zjištění základních podmínek pro stavbu a provoz apod. nebo nákres uvažovaného průběhu trasy. Jde-li o výstavbu, rozšíření nebo celkovou přestavbu velkých závodů a zařízení budovaných po etapách, musí být návrh na rozhodnutí o umístění stavby doložen výhledovou studií celé výstavby s uvedením pořadí, popřípadě předpokládaných lhůt provádění jednotlivých staveb a s objasněním důsledků celé dlouhodobé výstavby v daném území.

(3) U staveb, na které se nevztahují předpisy o dokumentaci staveb, vydává se rozhodnutí o umístění stavby vždy na žádost stavebníka (investora) doloženou situačním plánem stavby, popřípadě zastavovacím plánem.

(4) Rozhodnutí o umístění stavby pozbývá platnosti, jestliže stavba nebude zahájena ve lhůtě v rozhodnutí uvedené. O prodloužení platnosti rozhoduje orgán, který vydal původní rozhodnutí.

(5) Stavební práce, které nepodléhají povinnosti ohlášení podle provádcích předpisů k zákonu o stavebním řádu, se neprověřují ani z hlediska územního plánování. U staveb a prací, které podléhají povinnosti ohlášení, přezkoumá výkonný orgán národního výboru, zda je nutno vydat územní rozhodnutí o umístění stavby. Půjde zejména o stavby, kterými se podstatně nemění jejich vnější vzhled, půdorysné a výškové rozměry, způsob využití a o drobné stavby, budované jako provozní doplňky na pozemcích dosavadních závodů a zařízení (zejména provozní doplňky drážních staveb).

(6) Rozhodnutí o umístění stavby vydává odbor výstavby a vodního hospodářství rady okresního národního výboru, popřípadě výkonný orgán místního národního výboru, jemuž byla svěřena působnost stavebního úřadu I. stupně, pokud si to nevyhradil odbor výstavby a vodního hospodářství rady nadřízeného národního výboru.

(7) Rozhodnutí o umístění stavby vydává výkonný orgán místního národního výboru, jemuž nebyla svěřena působnost stavebního úřadu I. stupně:

a) pro rodinné domky a jiné drobné stavby, jen je-li schválen podrobný územní plán nebo jiné podklady, které opatřil výkonný orgán nadřízeného národního výboru podle § 12 odst. 2 zákona;

b) pro účelové stavby jednotných zemědělských družstev a v souladu s potvrzeným technickoekonomickým rozborem vypracovaným podle vyhlášky č. 22/1958 Ú. l., o dokumentaci investiční výstavby jednotných zemědělských družstev.

§ 16

Rozhodnutí o chráněných územích nebo objektech a o ochranných pásmech

(1) Rozhodnutím o chráněných územích nebo objektech a ochranných pásmech, pokud nejsou již vymezena obecně závaznými předpisy, se vymezuje území, pro něž platí zákaz nebo omezení určitých činností z důvodů ochrany obecných zájmů nebo v zájmu zajištění plánovité výstavby, bezpečnosti a nerušeného provozu důležitých zařízení, umístěných na tomto území (vodních zdrojů, ložisek nerostů a důlních děl, průmyslových podniků, silnic, letišť, skladů výbušin a hořlavin, střelnic, prostorů pro zajištění obrany státu, telekomunikačních zařízení, jiných podzemních nebo nadzemních vedení apod.).

(2) Rozhodnutí o chráněných územích nebo objektech a ochranných pásmech vydávají odbory výstavby a vodního hospodářství rad okresních národních výborů, popřípadě výkonné orgány místních národních výborů, jimž byla svěřena působnost stavebního úřadu I. stupně, pokud si to nevyhradil odbor výstavby a vodního hospodářství rady nadřízeného národního výboru.

(3) V případech, kdy určování a vymezení chráněných území a objektů, popřípadě ochranných pásem podle jiných platných předpisů přísluší jiným orgánům státní správy, projednají a dohodnou tyto orgány zamýšlená opatření s odborem výstavby a vodního hospodářství rady okresního národního výboru, popřípadě rady krajského národního výboru, je-li tak stanoveno jinými předpisy.

§ 17

Rozhodnutí o stavební uzávěře

(1) Rozhodnutím o stavební uzávěře se vymezuje území, na němž je trvale nebo dočasně zakázána nebo omezena stavební činnost z důvodů obecných zájmů, nelze-li tyto zájmy zabezpečit rozhodnutím podle § 16. Rozhodnutí o stavební uzávěře může být vydáno též pro území, pro které se připravuje vypracování nebo

změna územního plánu a na kterém by stavební činnost mohla znemožnit nebo ztížit budoucí uspořádání území.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 vydává odbor výstavby a vodního hospodářství rady okresního národního výboru, popřípadě výkonný orgán místního národního výboru, jemuž byla svěřena působnost stavebního úřadu I. stupně.

§ 18

Rozhodnutí o změně ve využití pozemků

(1) Rozhodnutím o změně ve využití pozemků dávají odbory výstavby a vodního hospodářství rad okresních národních výborů, popřípadě výkonné orgány místních národních výborů, jimž byla svěřena působnost stavebního úřadu I. stupně, souhlas k změnám v dosavadním využití pozemku po předchozím vynětí půdy ze zemědělského nebo lesního půdního fondu. Za změny ve využívání pozemků se považují takové změny v účelu nebo způsobu jejich používání, které ovlivňují vzhled a ráz krajiny, sídliště nebo jeho části, životní podmínky obyvatel nebo podmínky organizace příslušného území.

Jsou to zejména:

a) nové vymezení nebo rozšíření ploch, na nichž se provádí průzkum nebo dobývají nerostná ložiska nebo na nichž se projeví účinky této činnosti (lomy, pískovníky, povrchové a hlubinné doly, výsypky apod.);

b) nové vymezení nebo rozšíření provozních (výrobních, skladovacích a jiných) ploch pro průmyslovou nebo jinou výrobu, dopravu a obchod, popřípadě vrácení takových ploch původnímu účelu;

c) zřizování nebo rozšíření hřbitovů, urnových hájů, sportovních hřišť, rekreačních zařízení apod., pokud tato činnost nemá povahu stavby, pro kterou je třeba rozhodnutí o umístění stavby podle § 15;

d) zalesňování a trvalé odlesňování.

(2) Organizace nebo osoby zamýšlející provést změnu ve využití pozemku jsou povinny před provedením této změny požádat o souhlas odbor výstavby a vodního hospodářství rady okresního národního výboru, popřípadě výkonný orgán místního národního výboru, jestliže je mu svěřena působnost stavebního úřadu I. stupně, který zajistí vyjádření ostatních dotčených orgánů.

(3) Rozhodnutí o změně ve využití pozemku oznámí orgán uvedený v odstavci 1 okresnímu měřickému středisku.

§ 19

Řízení o územním rozhodnutí

(1) Návrhy na vydání územních rozhodnutí (§ 11 odst. 3 a 4 zákona) je třeba projednat s výkonnými orgány národních výborů nižších stupňů, jejichž správního území se rozhodnutí dotýká a s ostatními dotčenými orgány státní správy. Hospodářské organizace a jednotliví občané mohou podávat připomínky k návrhům na vydání územního rozhodnutí, které budou oznámeny způsobem v místě obvyklým, nejsou však účastníky řízení.

(2) Pokud to povaha věci nevylučuje, nutno řízení o územním rozhodnutí slučovat s řízením předepsaným podle zvláštních předpisů (vodohospodářských, ochrany zemědělského půdního fondu, hygienických, dopravních, horních a jiných).

(3) Územní rozhodnutí se doručí navrhovateli (generálnímu projektantovi, investorovi-stavebníkovi), dotčeným hospodářským organizacím, orgánům státní správy, pokud o to požádají a výkonnému orgánu místního národního výboru, který rozhodnutí vyhlásí způsobem v místě obvyklým.

ČÁST IV

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 20

Mapové podklady

(1) Pro územní plánování se používá otisků služebních map pořízených nebo určených podle obecně platných měřických předpisů orgány k tomu ustanovenými. Podle potřeby se otisky doplňují na skutečný stav přenesením změn, popřípadě jejich zaměřením a zakreslením.

(2) Mapové podklady pro územní plány rajónů a sídlišť opatřuje orgán územního plánování. Snímky (matrice) mapových podkladů, popřípadě jiným způsobem získané nebo upravené mapové podklady pro práce na územním plánu, pořizuje v rozsahu potřebném ke splnění svých úkolů projektová organizace, popřípadě objedná jejich provedení u složky státní geodetické a kartografické služby.

(3) Mapové podklady pro zastavovací plány opatřuje projektová organizace, která zpracovává zadávací (jednostupňový) projekt.

(4) Podrobnosti o náležitostech a doplňování mapových podkladů pro účely územního plánování a o ukládání pořízených snímků (matric) u podřízených orgánů upraví Státní výbor pro výstavbu v dohodě s Ústřední správou geodézie a kartografie.

(5) Účelové plochy, stavby a zařízení, jež jsou v držbě nebo užívání vojenské správy, mohou být v mapách vyznačovány pouze se souhlasem vojenské správy.

§ 21

Evidence průzkumů

(1) Úřady, ústavy, projektové a jiné organizace, které provádějí na území jednotlivých krajů průzkumné práce pro účely územního plánování a výstavby (zejména práce topografické, klimatické, stavebně geologické, hydrografické, hydrogeologické a průzkum jiných přírodních podmínek), jsou povinny hlásit provádění těchto průzkumů odboru výstavby a vodního hospodářství rady krajského národního výboru a předat mu jejich výsledky do dvou měsíců od dokončení prací k uložení, evidenci a dalšímu použití.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na průzkumné práce, u kterých je uložena povinnost ústřední evidence u jiných úřadů a organizací. Na požádání jsou však tyto úřady a organizace povinny sdělovat odborům výstavby a vodního hospodářství rad národních výborů všechny evidované údaje nezbytné jako podklady pro územní plánování za podmínek dohodnutých s ústředním orgánem.

§ 22

Zrušují se:

a) část I vyhlášky č. 572/1950 Ú. l. I, o zastavovacím plánu, o povinnostech místního národního výboru při výstavbě obce, o ochranných pásmech a o vyvlastnění,

b) vyhláška č. 600/1950 Ú. l. I, kterou se vydávají směrnice pro určování stavebních obvodů a pro řízení o nich,

c) vyhláška č. 601/1950 Ú. l. I, o podmínkách, za nichž lze upustit od směrného územního plánu a pořizovat přímo podrobný územní plán, popřípadě zastavovací plán,

d) vyhláška č. 602/1950 Ú. l. I, o způsobu vypracování rozborů a územních plánů obcí.

§ 23

Účinnost

(1) Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. srpna 1959.

(2) Zároveň nabývají účinnosti ustanovení §§ 6 a 7 a § 11 odst. 4 vyhlášky č. 22/1958 Ú. l., pokud se v nich stanoví, že řízení provádějí výkonné orgány místních národních výborů.

První náměstek ministra-předsedy:

inž. arch. **Voženílek** v. r.

154

VYHLÁŠKA

Státního výboru pro výstavbu

ze dne 14. července 1959

o soutěžním řádu pro soutěže na konceptní projektová řešení

Státní výbor pro výstavbu stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 2 odst. 3 vládního nařízení č. 1/1956 Sb., o zřízení Státního výboru pro výstavbu:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Touto vyhláškou se vydává soutěžní řád pro soutěže na konceptní projektová řešení.

(2) Účelem soutěží je získat nejhodnotnější návrhy obsahující nejpokrokovější technické, ekonomické a výtvarné řešení staveb. Soutěží má být podnícena tvůrčí iniciativa projektových organizací a jednotlivců při řešení významných úkolů investiční výstavby.

(3) Soutěž lze vypisovat jen na konceptní projektová řešení, která jsou význačná, technicky a provozně složitá, na náročná díla architektonická nebo urbanistická, zejména na návrhy týkající se hromadné výstavby.

§ 2

Vypisovatel soutěže

(1) Vypisovatelem soutěže může být orgán státní správy nebo socialistická organizace.

(2) Vypsání soutěže může povolit pouze ministerstvo, jiný ústřední orgán nebo rada krajského národního výboru se souhlasem Státního výboru pro výstavbu. Povolující orgán ověří účelnost soutěže a přezkouší zajištění potřebných finančních prostředků.

§ 3

Druhy soutěží

Soutěže mohou být vypisovány buď jako veřejné, které jsou anonymní nebo jako omezené, u nichž jsou účastníci vyzýváni jmenovitě.

§ 4

Účastníci soutěže

(1) Soutěží se mohou účastnit

a) organizace oprávněné k provádění průzkumných a projektových prací, které určí autory,

b) kolektivy (sdružení jednotlivců) nebo jednotlivci za předpokladu, že jde o československé občany, kteří bydlí na území Československé republiky.

(2) Soutěží se nemohou účastnit členové a náhradníci poroty, sekretář soutěže a jiní pracovníci, kteří se podílejí na posuzování výsledků soutěže.

§ 5

Vypsání soutěže

(1) Vypisovatel soutěže projedná vypsání soutěže, složení poroty, soutěžní podmínky a podklady (§ 6 odst. 1) podle povahy soutěže se Svazem architektů nebo s ústřední radou Československé vědeckotechnické společnosti, popřípadě s oběma; u omezených soutěží projedná s nimi vypisovatel též výběr účastníků.

(2) Vypsání veřejné soutěže vyhlásí vypisovatel v odborném tisku a nejméně v jednom deníku. Při omezené soutěži jsou vyzvaní účastníci uvědomováni písemně.

§ 6

Podmínky soutěže

(1) Soutěžní podmínky musí obsahovat zejména:

a) účel soutěže,

b) jméno a adresu vypisovatele,

c) vyznačení druhu soutěže a u omezených soutěží též seznam vyzvaných účastníků,

d) prohlášení o souhlasu k vypsání soutěže podle § 2 odst. 2 a o projednání podle § 5 odst. 1,

e) vymezení úkolů soutěže, určení závazných provozních vztahů, popřípadě speciálních požadavků na technické, ekonomické a výtvarné řešení. Vymezení úkolů soutěže může být rozděleno na etapy, pokud to vyžaduje řešený úkol. Je třeba oddělit základní podmínky, které musí být dodrženy a podmínky, které dávají účastníkům možnosti různého řešení a uplatnění tvůrčí iniciativy,

f) nejdůležitější technickohospodářské ukazatele, které musí být v soutěžním návrhu vyčísleny, aby bylo možno posoudit hospodářskou účinnost navrhovaného řešení,

g) požadovanou podrobnost a způsob zpracování návrhu se seznamem jeho částí a udáním měřítek,

h) určení dne, hodiny a místa, popřípadě způsobu odevzdávání soutěžních návrhů. Doba na vypracování soutěžních návrhů musí být stanovena úměrně účelu a podmínkám soutěže,

i) seznam soutěžních pomůcek a podkladů, označení místa a doby, kde je lze obdržet a za jakou úhradu, popřípadě kde lze do nich nahlédnout; ustanovení o vrácení úhrady účastníkům, kteří splní podmínky soutěže nebo vyzvednuté podklady a pomůcky v určené lhůtě neporušené vrátí,

j) ustanovení, jakým způsobem mají být označeny návrhy a jejich přílohy, aby anonymita soutěže byla zajištěna,

k) počet cen a jejich výši, popřípadě částku pro náhradu hotových výloh a u veřejných soutěží částku na odměnění dalších hodnotných návrhů,

m) seznam členů poroty a jejich náhradníků,

n) jméno a adresu sekretáře soutěže,

o) dobu a místo vystavení soutěžních návrhů,

p) určení doby, kdy porota rozhodne o výsledku soutěže,

r) název projektové organizace, u níž je předběžně zajištěno vypracování projektové dokumentace podle návrhu, který se uskuteční,

s) ustanovení o tom, že návrhy, které získaly cenu nebo které byly odměněny, se stávají majetkem vypisovatele a rozsah oprávnění vypisovatele k použití těchto návrhů pro zpracování podle předpisů o dokumentaci staveb.

(2) Vypisovatel, Svaz architektů a ústřední rada Československé vědeckotechnické společnosti mají právo publikovat zprávy o soutěži v tisku a používat ke studijním účelům všech soutěžních návrhů, aniž by žádali souhlas autora. Reprodukce návrhů musí však být autorem schválena.

(3) Soutěžícím, kteří si vyzvedli soutěžní podmínky, je sekretář soutěže povinen podat vysvětlivky k objasnění soutěžních podmínek, podkladů a pomůcek do konce první čtvrtiny soutěžní lhůty. Vypisovatel může svolat soutěžící, kteří si vyzvedli podmínky, k informační schůzce, při níž budou jejich dotazy zodpovězeny.

(4) Vypisovatel může v závažných případech po dohodě s porotou nebo na její návrh výjimečně změnit soutěžní podmínky. Změna je přípustná v první třetině soutěžní lhůty a musí být vyhlášena stejným způsobem jako vypsání soutěže.

(5) Pro účely vystavení, případné veřejné diskuse na tomto vystavení a pro pozdější studium výsledků soutěže jinými zájemci může vypisovatel na návrh poroty vydat sborník soutěže. Tento sborník obsahuje zpravidla soutěžní podmínky a jejich doplňky, rozhodnutí poroty, závěrečné hodnocení a reprodukce soutěžních návrhů v potřebném rozsahu. Souhlas autorů k bezplatné reprodukci soutěžních návrhů k tomuto účelu je dán odevzdáním soutěžního návrhu. Finanční prostředky k vydání sborníku zajistí vypisovatel.

(6) Lhůta stanovená podle odstavce 1 písm. h) je splněna, je-li v této lhůtě soutěžní návrh doručen vypisovateli na potvrzení anebo odevzdán poštovní nebo železniční dopravě.

§ 7

Porota

(1) Předložené soutěžní návrhy posuzuje porota, která se skládá z členů a jejich náhradníků. Členy poroty, náhradníky a orgány poroty (§ 8 odst. 1) jmenuje vypisovatel.

(2) Porota má vždy lichý počet členů (5 až 11). Počet náhradníků činí 3 až 6; pokud nezastupují člena poroty, mohou se jednání zúčastnit, avšak nehlasují.

§ 8

Orgány poroty

(1) Orgány poroty jsou:

a) sekretář soutěže,

b) přezkušovatel soutěžních návrhů.

(2) Sekretář soutěže zejména:

a) organizuje přijímání došlých návrhů, vydávání potvrzení o jejich převzetí a uschování návrhů a obálek se jmény autorů,

b) prověřuje soutěžní návrhy, zda odpovídají podmínkám soutěže po stránce formální a zpracovává o tom pro porotu zprávu s návrhem,

c) vede zápisy o zasedání poroty a záznamy o činnosti poroty,

d) organizuje vystavování soutěžních návrhů,

e) provádí práce spojené s vydáním sborníku soutěže.

(3) Úkolem přezkušovatele je přezkoušení návrhů, zda odpovídají soutěžním podmínkám, přezkoušení technickohospodářských ukazatelů a jejich vyčíslení a jiné přípravné práce pro vlastní hodnotitelskou činnost poroty. Podrobnosti o činnosti přezkušovatele stanoví porota.

§ 9

Jednání poroty

(1) Před vyhlášením soutěže svolá vypisovatel porotu k ustavující schůzi. Při této schůzi zvolí si členové poroty předsedu a místopředsedu, projednají soutěžní podmínky a podklady a stanoví podrobnosti činnosti přezkušovatele.

(2) Do jednoho týdne po uplynutí soutěžní lhůty svolá předseda porotu, která otevře došlé soutěžní návrhy a stanoví postup pro další práci poroty; vyloučí z posuzování všechny návrhy, které nesplňují soutěžní podmínky s výjimkou návrhů podle odstavce 7.

(3) Porota je schopna usnášení, jsou-li přítomni všichni její členové nebo náhradníci zastupující nepřítomné členy poroty. Za nepřítomné členy poroty povolá předseda náhradníka s přihlédnutím k odbornosti člena, který je nahrazován. Porota rozhoduje nadpoloviční většinou.

(4) Předseda si vyžádá od všech pracovníků, kteří se zúčastní práce poroty, písemné prohlášení, že budou vykonávat svoji funkci nestranně a v zájmu socialistické společnosti, že se ani přímo ani nepřímo nezúčastnili prací na soutěžních návrzích, že neznají u veřejných soutěží jména autorů předložených návrhů a že zachovají mlčenlivost o jednání poroty.

(5) Členové poroty mají právo odůvodnit svůj odchylný názor proti názoru většiny poroty v zápisu o jednání.

(6) Zápisy o jednání poroty schvaluje předseda, neusnese-li se porota jinak. Zápis obsahující rozhodnutí o udělení cen schvaluje porota a podepisují jej všichni členové.

(7) Porota může výjimečně rozhodnout, že připustí se souhlasem vypisovatele k posuzování i takové návrhy, které nesplňují soutěžní podmínky, ale přinášejí tvůrčím způsobem řešení, které je podstatným zlepšením. K tomuto rozhodnutí je zapotřebí dvoutřetinové většiny členů poroty.

(8) Porota udělí ceny nejlepším návrhům; může se usnést, že neudělí některou cenu. Výjimečně může porota po jednomyslném rozhodnutí se souhlasem vypisovatele rozdělit částku určenou na ceny jiným způsobem.

§ 10

Výsledek soutěže

(1) Všechny oceněné a odměněné návrhy se stávají majetkem vypisovatele.

(2) Dalšího zpracování projektové dokumentace a realizace stavby podle soutěžního návrhu, který se uskuteční, účastní se vždy jeho autor podle těchto zásad:

a) generálním projektantem bude zpravidla projektová organizace, jejíž soutěžní návrh se uskuteční. Je-li autorem návrhu pracovník projektové organizace, je tato organizace generálním projektantem tehdy, spadá-li předmět návrhu do oboru její činnosti a je-li podle příslušných předpisů oprávněna projektovat jako generální projektant (bez ohledu na místní příslušnost). Autor návrhu účastní se vypracování projektové dokumentace v této projektové organizaci jako její zaměstnanec v rámci svých pracovních povinností,

b) je-li autorem návrhu zaměstnanec projektové organizace, která se podle písm. a) nemůže stát generálním projektantem anebo je-li autorem jiný pracovník, zúčastní se vypracování projektové dokumentace u generálního projektanta způsobem stanoveným zvláštními předpisy.*) Zaměstnavatel autora návrhu umožní mu plnění této povinnosti.

(3) Stane-li se generálním projektantem organizace jiná než předběžně zajištěná pro vypracování dokumentace [§ 6 odst. 1 písm. r)], převedou se na ni příslušné prostředky.

(4) Neoceněné, jakož i neodměněné soutěžní návrhy musí vypisovatel vrátit do jednoho měsíce po vyhlášení výsledku soutěže, popřípadě po ukončení vystavení na udanou zpáteční adresu. Soutěžní návrhy, které nemohly být v této lhůtě vráceny, protože zpáteční adresy nebyly udány, stávají se majetkem vypisovatele.

(5) Autorům oceněných, jakož i odměněných návrhů zůstávají jejich osobní autorská práva; mohou své soutěžní návrhy publikovat a mohou jich opět použít v jiném případě. Mají právo požadovat, aby u projektů vy-

*) V ustanovení § 6 vyhlášky č. 254/1957 Ú. l., o zadávání průzkumných a projektových prací organizacemi socialistického sektoru projektantům jednotlivcům.

pracovaných podle soutěžního návrhu byla uváděna jejich jména jako autorů soutěžního návrhu.

(6) Zprávu o výsledku soutěže uveřejní vypisovatel stejným způsobem, jakým byla soutěž vyhlášena.

§ 11

Hospodářské podmínky soutěže

(1) Na soutěže se vypisují zpravidla tři ceny. Jejich výši stanoví vypisovatel podle významu, obtížnosti a rozsahu soutěžního úkolu.

(2) První cena bude stanovena s přihlédnutím k ceníku projektových a průzkumných prací, nejvýše však Kčs 100 000. Vyšší cenu povoluje ústřední orgán nadřízený vypisovateli po projednání s ministerstvem financí. Druhá cena nesmí překročit 60 % a třetí cena 40 % obnosu první ceny. Úhrnná částka pro odměny na další soutěžní návrhy vybrané porotou nesmí překročit částku stanovenou pro první cenu. Tyto odměny lze vyplatit pouze se souhlasem vypisovatele.

(3) Jmenovitě vyzvaným účastníkům vyplatí se při splnění soutěžních podmínek náhrada hotových výloh [§ 6 odst. 1 písm. k)].

(4) Práce porotců, jejich náhradníků a orgánů poroty, pokud nejsou zaměstnanci vypisovatele, se odměňuje podle zvláštních předpisů.*)

(5) Ceny musí být vyplaceny do jednoho měsíce od rozhodnutí poroty.

(6) Všechny náklady na uspořádání soutěže (včetně cen, odměn a náhrad) hradí vypisovatel soutěže z vlastních prostředků určených na úhradu těchto nákladů.

§ 12

Zvláštní ustanovení

Tento soutěžní řád platí přiměřeně i pro podnikové nebo ústavní soutěže.

§ 13

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. září 1959 a vztahuje se na soutěže vypsané po tomto dni.

První náměstek ministra-předsedy:

inž. arch. **Voženílek** v. r.

*) Směrnice ministerstva financí ze dne 6. září 1954, čj. 163/114 529/54 (poř. č. 240/1954 Sb. instr.), o odměňování zaměstnanců za vypracování odborných (znaleckých) posudků, dobrozdání, studií a jiných odborných vyjádření.

155

SMĚRNICE

Státního výboru pro výstavbu

ze dne 4. srpna 1959

o úspoře dřeva ve výstavbě

Státní výbor pro výstavbu stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 2 odst. 3 vládního nařízení č. 1/1956 Sb., o zřízení Státního výboru pro výstavbu:

§ 1

Úvodní ustanovení

Těmito směrnicemi se stanoví hlavní zásady pro úsporu dřeva při provádění investiční a ostatní výstavby, rekonstrukcí, generálních oprav a údržby. Úsporu dřeva je nutno zajistit již při vypracování projektové dokumentace*) i u dodavatelů.**)

§ 2

Zvýšení životnosti dřeva

Projektové organizace jsou povinny navrhovat a dodavatelé jsou povinni provádět potřebná opatření pro zvýšení životnosti dřeva, a to:

a) u dřeva zabudovaného zejména zajišťovat jeho ochranu proti hnilobě, houbám, hmyzu, ohni a agresívním účinkům různých chemikálií,

*) 1. Příloha č. 4 část A, část E bod 2 a příloha č. 6 část D bod 2 vyhlášky č. 152/1959 Ú. l., o dokumentaci staveb.

2. Při posuzování kvality projektů musí být vždy vzata v úvahu míra dosažených úspor dřeva projektantem, a to i při případném zvýšení investičních nákladů vzniklých použitím náhradních materiálů.

**) 1. Evidence o zásobách a spotřebě dřeva u dodavatelů musí být taková, aby dávala reálný podklad také pro opatření ke zvýšení osobní hmotné zainteresovanosti pracujících podle vládní vyhlášky č. 134/1958 Ú. l., ve smyslu odst. 1 písm. n) vládního usnesení ze dne 2. prosince 1954, které stanoví:

Pro podniky, kde dřevo tvoří převážnou nebo alespoň podstatnou část zpracovaného nebo používaného materiálu, vypracovat a zavést prémiový systém na odměňování pracujících za vyšší výtěž a lepší využití dřeva nebo za nahrazování dřeva jiným, stejně vyhovujícím materiálem tak, aby odměny byly v průměru k schvalovaným úsporám dřeva.

2. K docílení maximální úspory dřeva je třeba rozvinout v projektových organizacích a u dodavatelů, ve spolupráci s masovými organizacemi, socialistické soutěžení pracujících.

b) u pomocného dřeva zvláště zajišťovat jeho ochranu proti mechanickému znehodnocení a zajistit jeho správné používání, čištění a ošetřování.

§ 3

Dřevěné konstrukce

Tam, kde z důvodů konstrukčních nebo provozních bude nezbytně nutné navrhnout a provést konstrukce dřevěné, musí být dodrženy tyto zásady:

a) dimenzování dřevěných konstrukcí, a to i pro složitější dočasná zařízení, prokázat statickým výpočtem,

b) hodnoty dovolených namáhání dřeva využít na mez přípustnou technickými normami,

c) nenavrhovat konstrukce o větším rozpětí, než je nezbytně nutné,

d) všude, kde je to možné, nahrazovat mohutné profily skladbou menších profilů,

e) pokud možno vyloučit spojování prozatímních dřevěných konstrukcí hřeby a tesařskými skobami a použít třmenů, klínů, hmoždinek, svorníků a jiných spojovacích prvků nepoškozujících dřevo,

f) maximálně využívat zdravého dřeva získaného při adaptacích a demolicích,

g) při používání jehličnatého řeziva především dbát úspory středového řeziva (hranoly, trámy, fošny, prizmové řezivo),

h) omezit používání řeziva délek nad 6 m a řeziva i kulatiny silných profilů; řezivo ostře hraněné navrhovat a používat jen tam, kde je to z konstrukčních důvodů nezbytně nutné, jinak používat řeziva, zejména hranolů s oblinou; nepředepisovat použití řeziva prizmového (v určitých šířkách) a nenormalizovaných rozměrů — např. jen z důvodů estetických — tam, kde stačí řezivo rovnoběžně omítané v napadajících šířkách,

i) pro podřadné účely navrhovat a používat kratin do 2 m, krajin, krajinových prken a použitého řeziva.

§ 4

Zabudované dřevo

Podstatných úspor zabudovaného dřeva se musí zejména dosáhnout použitím:

a) rovných střech, zvláště v bytové a občanské výstavbě všude tam, kde to místní poměry (především klimatické a urbanistické) dovolují,

b) krovů a vazníků železobetonových prefabrikovaných, ocelových, popřípadě lepených, při jejichž výrobě se použije méněhodnotného řeziva v kratších délkách,

c) stropů z prefabrikátů a panelů,

d) drátěného pletiva, keramidu,

e) přepážek a dělicích stěn zděných nebo z měkkých dřevovláknitých desek, likusu, lignátu, tenkých prefabrikovaných desek (eternit, keramika, beton apod.),

f) ocelových nebo jiných nedřevěných zárubní,

g) pražců železobetonových nebo ocelových,

h) stožárů trolejových, elektrovodných, sdělovacích vedení a teplovodů ze železobetonu nebo oceli,

i) železobetonových patek, pokud bude výjimečně používáno dřevěných sloupů,

j) pilot betonových, železobetonových nebo z předpjatého betonu,

k) štětovnic ze železobetonu nebo oceli,

l) podlah xylolitových, povlaků z gumy, linolea, polyvinylchloridu apod.,

m) konstrukcí a stěn dopravních mostů, hasicích a louhových věží ze železobetonu, oceli, lignátu, vlnitého plechu, osinkocementu,

n) chladicích věží s více než 10letou provozní dobou ze železobetonu nebo oceli, s chladicími systémy z umělých hmot nebo osinkocementu,

o) mostů, propustí a pilířů z prefabrikovaných dílců ze železového nebo předpjatého betonu,

p) schodů, zábradlí, oplocení z betonu nebo oceli,

q) kovových vrat, oken kovových nebo železobetonových v průmyslové a zemědělské výstavbě,

r) podlahovin nevyžadujících slepých dřevěných podlah,

s) náhradních materiálů za špalíčkovou dlažbu (např. v účelových zemědělských stavbách asfaltových podlah),

t) při budování důlních děl:
výztuže tvárnicové (bloky, tybinky),
veřejové výztuže a pažnice ze železového betonu, předpjatého betonu, oceli nebo drátěného pletiva,
ocelové výztuže (TH nebo zvonkové),
hloubení kruhových šachet sestupným závitem,
výztuže svorníkové,
důlních pražců železobetonoých nebo ocelových.

§ 5

Pomocné dřevo

(1) Zásadně se nesmí používat hraněného dřeva jako pomocného všude tam, kde je možno použít kulatiny.

(2) Používané pomocné dřevo musí být v maximální míře převáděno na inventární.

(3) Podstatných úspor pomocného dřeva se musí zejména dosáhnout při navrhování a provádění:

A. u zemních prací:

a) hloubením základových jam a rýh, pokud to místní poměry a provádění prací dovolí, ve sklonu odpovídajícímu úhlu vnitřního tření a soudržnosti zeminy,

b) používáním při zakládání budov příkopových zářezů pro obvodové zdivo a prováděním ostatních výkopů pod ochranou suterénního zdiva,

c) nahrazováním dřevěných pažin pažinami prefabrikovanými nebo ocelovými; kde je pak nezbytně třeba použít dřeva, použije se roštů z kulatin nebo půlené kulatiny menších profilů,

d) nahrazováním dřevěných rozpěr ocelovými nebo železobetonovými všude tam, kde tím nebude ohrožena bezpečnost pracujících,

e) používáním čerpacích jehel ke snižování hladiny podzemní vody,

f) protlačováním potrubí,

g) roubením jam a rýh berlínskou metodou;

B. při zakládání:

a) zásadním používáním štětovnic ze železobetonu nebo oceli,

b) prováděním betonových základů a patek jednoduchých tvarů bez bednění nebo stupňovitě s možností použít bednění opakovaného nebo posuvného, popřípadě z prefabrikovaných desek betonových nebo železobetonových a kvádrů,

c) všude tam, kde je to účelné používáním způsobu zakládání na studních;

C. pro lešení a skruže:

a) používáním trubkového lešení, závěsné klece, trubkových koz, výsuvných konstrukcí, okovaných prken a fošen, prefabrikovaných lešeňových dílců; u mostních staveb, kde je to možné, používáním ocelových trubek a prefabrikovaných dílců,

b) inventarizováním a manipulováním jako s předměty inventárními s prefabrikovanými dřevěnými lešeňovými dílci, fošnami a prkny používanými pro trubkové a jiné lešení;

D. u tunelových prací, podzemních kanálů a důlních děl:

a) používáním dostropního zárubu, vkládáním kovového sedla mezi rozpěry a podélník, opatřením rozpěr kovovým sedlem a nastavovacím šroubem, nahrazováním dřevěných prahů prahy z předpjatého betonu nebo oceli, dřevěných stojek stojkami z ocelových trubek, používáním podvojí a veřejí kovových, výstroje a podvlakových koz ocelových; zvyšováním únosnosti dřeva vyztužením ocelí; všude tam, kde je to možné nahrazováním dřeva zdivem; kde je nezbytně nutné použít dřevo, požadováním dodávek dřevěných stojek a stropnic v potřebných délkách a průřezech,

b) navrhováním — pokud to není nehospodárné — stejného profilu podzemních kanálů a důlních děl;

E. u bednění:

a) nahrazováním monolitických konstrukcí prefabrikáty,

b) používáním při monolitických konstrukcích jednoduchých nečleněných prvků s jednotným rozponem a průřezem a s co největší hospodárnou osovou vzdáleností trámů, umožňující co nejširší použití standardních dílců bednění,

c) používáním pro bednění vodovzdorných překližek nebo ocelových plechů,

d) používáním obedňovacích dílců, pojízdných, posuvných, zdvižných, sklápěcích nebo přenosných bednění a typizovaných bednění ocelových,

e) používáním jako podpěrných konstrukcí bednění ocelových prvků (teleskopických nosníků a spojek),

f) opatřením bednění nátěrem zabraňujícím přilnutí k betonu,

g) inventarizováním a manipulováním s bedněním jako s předměty inventárními,

h) používáním pro konstrukce samonosné svařované výztuže,

j) používáním ztraceného bednění z betonu, osinkocementu, lignátu a z jiných vhodných hmot, kde je to účelné,

k) pro mostní pilíře, podpěry apod. navrhováním podle účelu obkladů kamenných, z betonových kvádrů nebo z prefabrikovaných obkladových desek,

l) používáním cementu s vysokou počáteční pevností, popřípadě propařováním za účelem možnosti použití posuvného, pojízdného apod. bednění ocelového nebo dřevěného,

m) nahrazováním monolitických konstrukcí schodišť prefabrikáty s hotovými stupni,

n) používáním konstrukcí jednoduchých tvarů,

o) pro podhledy stropů používáním tvárnic škvárobetonových nebo keramických, popřípadě pletiva, keramidu nebo jiných vhodných nových hmot,

p) věnováním zvláštní pozornosti čištění a odhrebíkování řeziva a dílců použitých při betonovacích pracích s cílem zvýšit jejich životnost; zaváděním používání strojních čističek;

F. u zařízení staveniště:

a) místo provizorií navrhováním a používáním budov trvalých v těch případech, kde po výstavbě budou použity k obývacím nebo jiným účelům; navrhováním provizorií montovaných z panelů a dílců nebo ze škvárobetonových nebo jiných tvárnic, popřípadě z cihel na hubenou maltu nebo hlínu,

b) navrhováním a prováděním zásobníků materiálu z prefabrikátů, oceli nebo železobetonu,

c) navrhováním a prováděním nosných konstrukcí maltoven a betonáren z prefabrikovaných typizovaných ocelových dílců; využíváním tvaru území tak, aby odpadly dřevěné rampy,

d) zákazem zpevňování vozovek dřevem,

e) pro oplocení používáním ostnatého drátu, drátěného pletiva na ocelových nebo betonových sloupcích, popřípadě panelů do betonových sloupků; kde je nezbytně nutné použít dřevěných panelů, jejich výrobou ze dřeva již použitého nebo z krajin, kratin a řeziva IV. a V. třídy,

f) používáním pražců železobetonových nebo ocelových,

g) používáním plachet a folií z umělých hmot pro střešní pláště a stěny objektů, pokud je není třeba ani vytápět ani uzamykat.

§ 6

Účinnost

Tyto směrnice nabývají účinnosti ode dne 1. září 1959.*)

Náměstek ministra-předsedy:

inž. **Liegert** v. r.

---

*) Zrušují se pokyny Státního výboru pro výstavbu o úspoře dřeva v investiční výstavbě, rozeslané všem ústředním úřadům pod čj. 5056/56 ze dne 28. srpna 1956.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z Krajského národního výboru v Českých Budějovicích

Územní změna

Krajský národní výbor v Českých Budějovicích usnesením ze dne 11. července 1959 podle § 4 odst. 2 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech, odloučil s účinností od 1. července 1959 od obce Hašlovice v okrese Český Krumlov osadu Bohdalovice, od obce Svéráz osadu Velislavice a vytvořil z nich samostatnou obec, pro kterou ministr vnitra stanovil podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. úřední název B o h d a l o v i c e.

Názvy obcí Svéráz a Hašlovice se touto změnou nemění; názvy Bohdalovice a Velislavice se stávají úředními názvy osad obce Bohdalovice v okrese Český Krumlov.

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:

v z. **Straka** v. r.

Z Krajského národního výboru v Karlových Varech

Zrušení společného Místního národního výboru pro obce Kobylé a Pšov v okrese Toužim

Krajský národní výbor v Karlových Varech usnesením ze dne 6. července 1959 zrušil s účinností od 1. července 1959 podle § 2 odst. 4 zákona č. 13/1954 Sb., o národních výborech, společný Místní národní výbor pro obce Kobylé a Pšov v okrese Toužim. Každá z obou obcí má místní národní výbor.

Vedoucí odboru pro vnitřní věci:

Kincl v. r.

Z krajského soudu v Hradci Králové

Zrušení některých poboček lidových soudů

Předseda krajského soudu v Hradci Králové opatřením ze dne 30. června 1959 čj. Spr 2128/59 nařídil, aby byla zastavena činnost pobočky lidového soudu

v Broumově, zřízené v Polici nad Metují,
v Rychnově nad Kněžnou, zřízené v Kostelci nad Orlicí,
v Trutnově, zřízené v Úpici,
ve Vrchlabí, zřízené v Hostinném,
v Hradci Králové, zřízené v Nechanicích,
v Náchodě, zřízené v České Skalici,
v Novém Bydžově, zřízené v Chlumci nad Cidlinou,
v Žamberku, zřízené v Králíkách.

Předseda:

dr. **Šolc** v. r.

Z rektorátu Vysoké školy zemědělské a lesnické v Brně

Konkurs na místa docentů

Rektor Vysoké školy zemědělské a lesnické v Brně vyhlašuje konkurs na tato místa

docenta pro obor politické ekonomie,
docenta pro obor speciální zootechniky.

Obecné podmínky konkursu a požadovaná kvalifikace jsou uvedeny ve směrnicích ministerstva školství a kultury, uveřejněných v sešitě 23—24 Věstníku ministerstva školství a kultury z roku 1958.

Řádně doložené žádosti přijímá kádrová evidence Vysoké školy zemědělské a lesnické v Brně, Zemědělská č. 1, **do 31. srpna 1959.**

Rektor:

inž. dr. **Kantor** v. r.

Z rektorátu Vysokého učení technického v Brně

Konkurs na místa profesora a docentů

Rektor Vysokého učení technického v Brně vyhlašuje konkurs na tato místa pro fakultu inženýrského stavitelství:

profesora pro katedru matematiky a deskriptivní geometrie,

docenta pro obor betonové konstrukce a vodostavební beton na ústavě betonového stavitelství,

docenta pro obor betonových mostů a předpjatého betonu na ústavě betonových mostů.

Obecné podmínky konkursu a požadovaná kvalifikace jsou uvedeny ve směrnicích ministerstva školství a kultury, uveřejněných v sešitě 23—24 Věstníku ministerstva školství a kultury z roku 1958.

Řádně doložené žádosti podejte **do 30. září 1959** na oddělení kádrové evidence děkanátu fakulty inženýrského stavitelství Vysokého učení technického v Brně, Barvičova č. 85.

Rektor:

inž. arch. **Meduna** v. r.

Sbírka zákonů republiky Československé.

Dne 21. července 1959 byla vydána 18. částka obsahující:

pod č.: 37. Zákon o postavení závodních výborů základních organizací Revolučního odborového hnutí. — 38. Zákon o úpravě některých nároků a závazků mezi československými a polskými osobami. — 39. Vyhlášku o Úmluvě mezi vládou Československé republiky a vládou Korejské lidově demokratické republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví. — 40. Vyhlášku o Úmluvě o zřízení Mezinárodní organizace pro legální metronomii.

Cena Kčs 1,—.

Dne 22. července 1959 byla vydána 19. částka obsahující:

pod č.: 41. Zákon o Státní plánovací komisi. — 42. Zákon o dokumentaci staveb. — 43. Vládní nařízení o Správě státních hmotných rezerv. — 44. Vládní nařízení, kterým se stanoví statut Státní plánovací komise. — 45. Vládne nariadenie, ktorým sa stanoví štatút Slovenskej plánovacej komisie.

Cena Kčs 1,50

Dne 23. července 1959 byla vydána 20. částka obsahující:

pod č.: 46. Zákon o zmene právomoci súdov a o zmene a doplnení niektorých ustanovení z odboru súdnictva a štátnych notárstiev. — 47. Zákon o úpravě právních poměrů znalců a tlumočníků.

Cena Kčs 1,80.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra. — **Tiskne:** Knihtisk 1, národní podnik v Praze 1, Malá Strana, Karmelitská 6. — **Redakce a administrace:** Praha 1, Malá Strana, Tržiště č. 9. Telefon č. 493-41—49. — Předplatné na celý rok Kčs 60,—, na půl roku Kčs 30,—, na čtvrt roku Kčs 15,— Předplácet lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce — Zrušení odběru uznává se jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají, jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. m. pob. Praha 3, účet číslo 322-5320. — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, číslo 313-347-Be-55. —
Dohlédací poštovní úřad Praha 022.